



Емина Спахиќ поетеса од Скопје

МАКЕДОНИЈА

Те сонувам често

во сништата сини,

од што ли си?

Од кал

од жед

од бисери

од искони?

Големото славје на Бога

е гозба и пир за сите нас

и бакарот

и сонцето

и езерата

и планините

овде во тебе се чисти и вечни.

Само гласникот

мирот го носи а ти гориш во нас

и пред Големата трпеза

на ископините

ја разоткриваш таа убавина

и тајна во шепот.

Те сонувам,

те сонувам

земјо моја единствена...